

L'eterna qüestió de l'OTAN

L'estira-i-amolla que els corrents i els conflictes interns del PSOE provoquen, pel que fa al tema OTAN, fa que les altres forces polítiques també demanin entrar en la polèmica.

Oriol Domingo

El partit dels comunistes catalans, PSUC, ha celebrat una reunió del comitè central amb caràcter extraordinari. Ha estat un fet inèdit en la història del comunisme català i internacional. La reunió del comitè central ha estat oberta a no-militants del partit, però que destaquen en moviments pacifistes. Amb aquesta actuació, el PSUC ha començat la seva campanya a favor de la sortida d'Espanya de l'OTAN.

Els socialistes catalans estan inquietos davant aquesta campanya i del referèndum promès per Felipe González, per les contradiccions internes que comporta el fet de celebrar un referèndum no ja per a sortir de l'OTAN, com varen prometre, sinó per ratificar que l'Estat espanyol continuï a l'organització del Tractat de l'Atlàntic Nord.

No hi ha cap dubte que el PSC-PSOE ballarà al so que li marqui el PSOE des de Madrid. Així, una vegada més, desapropitarà una avinentesa per demostrar la seva sobirania com a partit. A més, hi ha el fet que dos dels militants del PSC-PSOE més destacats, donada la seva condició de ministres del govern espanyol, com són els titulars de Defensa i d'Indústria, Narcís Serra i Joan Majó, són dels més clars defensors de l'OTAN.

Davant aquesta situació, el PSUC ho té ben fàcil. Té tres objectius. Primer:

El PSUC busca col·locar el PSOE contra les cordes. En la foto, Antoni Gutierrez.

mostrar a l'opinió pública les contradiccions socialistes i desfer els arguments que Felipe González donarà a través de la TVE de Calvino i Sopena, per intentar que la gent es convenci que cal donar el seu «sí» a l'OTAN. Segon: mostrar que la tensió dels blocs que giren entorn de l'OTAN i el Pacte de Varsòvia ni garanteix la pau ni facilita la distensió a Europa i el món. Tercer: mostrar que l'OTAN no és garantia per defensar la pau, ni la democràcia, ni la independència dels països que formen part de l'Organització Atlàntica, com ho mostren els casos de Turquia, Grècia i Portugal.

El partit d'Antoni Gutierrez Díaz aprofitarà aquesta campanya per

aglutinar entorn del PSUC tots aquells grups pacifistes i ecologistes que estan en contra de l'OTAN.

Per la seva banda, Convergència i Unió té un plantejament ben diferent. C i U considera que la continuïtat de l'Estat espanyol al si de l'OTAN és lògica per motius geopolítics i estratègics. Donada aquesta posició, Miquel Roca Junyent sosté des del primer moment que la qüestió del referèndum no és un problema que afecta ni el país ni l'estat, sinó que és un problema exclusivament dels socialistes, que, amb la seva promesa, es ficaren en un carreró sense sortida i, per tant, correspon només al PSOE, que ha de mirar de sortir-ne com pugui.

En definitiva, la posició de C i U sobre l'OTAN diu que ja s'ho faran. Ja s'ho faran González, Guerra, Serra, Majó, Lluch, Obiols, Lerma, etc. Segons C i U, és gravíssim que una decisió adoptada pel Congrés de Diputats hagi de ser ratificada ara amb un referèndum. I mantenen que una tal ratificació podria ser, fins i tot, inconstitucional o, com a mínim, afectaria la credibilitat mateixa d'una institució democràtica i representativa com és la del Congrés. □

